393R1571

Nr L 154/46 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 25.6.93

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1571/93

av den 14 juni 1993

om ändring av förordning (EEG) nr 1883/78 om allmänna bestämmelser för finansiering av interventioner genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken([1]), särskilt artikel 3.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag([2]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([3]), och

med beaktande av följande:

För interventionsåtgärder för vilka inget schablonbelopp har fastställts inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden, fastställs de grundläggande bestämmelserna för gemenskapsfinansiering i förordning (EEG) nr 1883/78([4]), bland annat vad avser metoden för beräkning av de belopp som skall finansieras, finansieringen av utgifter i samband med att medel binds upp för interventionsköp, värderingen av lager som skall överföras från ett räkenskapsår till ett annat och finansieringen av utgifter i samband med de fysiska lagringsåtgärderna.

I artikel 5 i förordning (EEG) nr 1883/78 föreskrivs att gemenskapen till en enhetlig räntesats skall finansiera de ränteutgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med framskaffandet av de medel som skall användas för uppköp av produkter vid offentlig intervention.

Det kan förekomma i en medlemsstat att uppköpen vid offentlig intervention av jordbruksprodukter endast kan finansieras till räntesatser som är betydligt högre än den enhetliga räntesatsen.

Om skillnaden i räntesatser bedöms som orimligt stor för en viss medlemsstat, bör det föreskrivas att en korrektionsmekanism under sådana omständigheter får tillämpas.

I sådana fall bör dock skillnaden mellan den orimligt höga räntesats som en medlemsstat betalar och den enhetliga räntesatsen delvis bäras av den berörda medlemsstaten, så att denna uppmuntras att söka den minst kostsamma finansieringsmetoden.

Denna ändring av bestämmelserna bör gälla under en begränsad tidsperiod från och med början av innevarande räkenskapsår.

Möjligheten enligt artikel 5 andra stycket i förordning (EEG) nr 2050/88([5]), att fastställa den enhetliga räntesatsen till en nivå som är lägre än dess representativa nivå, är ett exempel på tillämpningen av den princip som anges i artikel 2 första stycket i gemenskapens budgetförordning([6]). Denna bestämmelse bör inte längre ha en begränsad giltighetstid.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 5 i förordning (EEG) nr 1883/78 skall ändras på följande sätt:

1. I andra stycket skall "för räkenskapsåren 1989 till 1992" utgå.

2. Följande tredje stycke skall läggas till:

   "Trots vad som sägs i första stycket får kommissionen för räkenskapsåren 1993 till och med 1995, om den räntesats som en medlemsstat betalar är mer än dubbelt så hög som den enhetliga räntesatsen, vid finansieringen av de räntekostnader som denna medlemsstat ådrar sig tillämpa den enhetliga räntesatsen med tillägg för skillnaden mellan dubbla sistnämnda sats och den faktiska sats som medlemsstaten betalar."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Den skall tillämpas för utgifter som uppkommer från och med den 1 oktober 1992.

([1]) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1).
([2]) EGT nr C 57, 27.2.1993, s. 7.
([3]) Yttrandet avgivet den 28 maj 1993.
([4]) EGT nr L 216, 5.8.1978, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 787/89 (EGT nr L 85, 30.3.1989, s. 1).
([5]) EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 6.
([6]) EGT nr C 80, 24.3.1991, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juni 1993.

På kommissionens vägnar
B. WESTH
Ordförande